

Forslag til lov om ændring af lov om børnetandpleje.

Af Taanquist (S) m.fl.

(Fremsat 7/11 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det forslag, socialdemokratiet har fremsat om at åbne børnetandklinikkerne for de ældre og andre grupper i kommunerne, kunne umiddelbart se meget besnærende ud.

Der er og vil i de kommende år blive ledig kapacitet på børnetandklinikkerne, fordi børnetallet falder, og fordi tandsundheden er bedret. Det er på den baggrund, nogle kommuner kunne ønske at udvide noget af deres virksomhed og bruge denne overkapacitet til at tage andre grupper ind end dem, børnetandklinikkerne er beregnede for, og her er blikket altså faldet på de ældre. Herved undgår man også den personalemæssige tilpasning til det faldende børnetal, som ellers ville være naturlig og nødvendig.

Når jeg siger, at det umiddelbart ser besnærende ud at undlade at reducere børnetandplejen i takt med behovet og at kaste blikket på hele ældregruppen, så er det, fordi ældreplejen er et af de områder, vi må til at give noget mere bevågenhed. Også for de ældre har det forebyggende arbejde naturligvis overordentlig stor betydning ikke blot økonomisk, men sandelig også menneskeligt set, fordi mange af os ved, hvor mange ældre der har store problemer med deres tænder, både dem, de har fået fra naturen, og de andre. Der er al mulig grund til at tage fat på disse problemer, fordi vi ved, at nogle af disse tandproblemer plager mange ældre meget. Men det skal ikke ske ved at indrullere de ældre i skoletandklinikkerne, og det af i alt fald to årsager. Dels er klinikkerne ikke indrettet til voksne, dels finder jeg, at det er utrolig vigtigt i almindelighed og principielt, at ældre på plejehjem og i eget hjem til stighed kan beholde så mange af deres valgmuligheder som overhovedet muligt og herunder også kan beholde deres frie valg med hensyn til tandlæge. Der er ingen grund til at kommunalisere også dette område. Ældreplejen kan udmærket varetages i det system, vi har i dag.

En anden grund til, at lovforslaget må afvises, er, at hvis stadig flere grupper skal behandles på de offentlige klinikker, når vi nu har dem, så forsvinder kundeunderlaget fra de privatpraktiserende tandlæger, og samtidig vil det føre til en forringelse af servicen over for de resterende grupper af befolkningen, fordi de private tandlæger dermed tvinges til at lukke deres virksomheder.

Så kan man selvfølgelig have det politiske synspunkt, at vi alle sammen kan blive behandlet på offentlige klinikker. Der er nogle partier, der ønsker, at sådan skulle det helst være, men det kan ikke være fremmed for nogen, at det mener regeringen ikke det skal. Tværtimod går bestræbelserne i disse år netop på at øge menneskers valgmuligheder, skabe øget fleksibilitet og ikke kaste vrage på privat foretagsomhed, blot fordi den er privat. Vi har kendt ønsket om at kommunalisere og institutionalisere og ved, at det har udviklet sig til et stift og unuanceret system på mange områder, med ringe valgmuligheder for borgerne. Vi ønsker ikke at fortsætte denne udvikling. Derfor skal vi også i fremtiden tænke os grundigt om, når vi laver institutioner, for det viser sig jo netop, at de er vanskeligt omstillelige, vanskelige at indstille til en ny, anden udvikling, og når vi nu har dem, så skal de jo også anvendes, siger man. Det er forslaget her et typisk eksempel på.

Som jeg startede med at sige, er det nødvendigt, at vi diskuterer hele ældrepleje-problematikken samt tandplejen for andre grupper, men så skal det ske som en diskussion om en samlet tandpleje, sådan at vi kan få en samlet tandsundhedspolitik her i landet.

Det er jo sådan, at børnetandplejeloven skal revideres i folketingsåret 1985-86, og jeg bad derfor allerede i januar i år sundhedsstyrelsen om i samarbejde med indenrigsministeriet at forberede denne lovrevision, men samtidig også at fremkomme med en redegørelse for problemer og løsningsmodeller på det samlede tandplejeområde, for at vi kunne få en sådan samlet tandsundhedspolitik, således at den forbedrede tandsundhed, som vi glædeligvis har opnået hos børnene og de unge, kan vedligeholdes årene igennem, for ellers er det jo meningsløst.

Ældreplejen og tandplejen for særlige grupper er specielt et af de punkter, som skal vurderes nærmere i det arbejde, jeg lige har